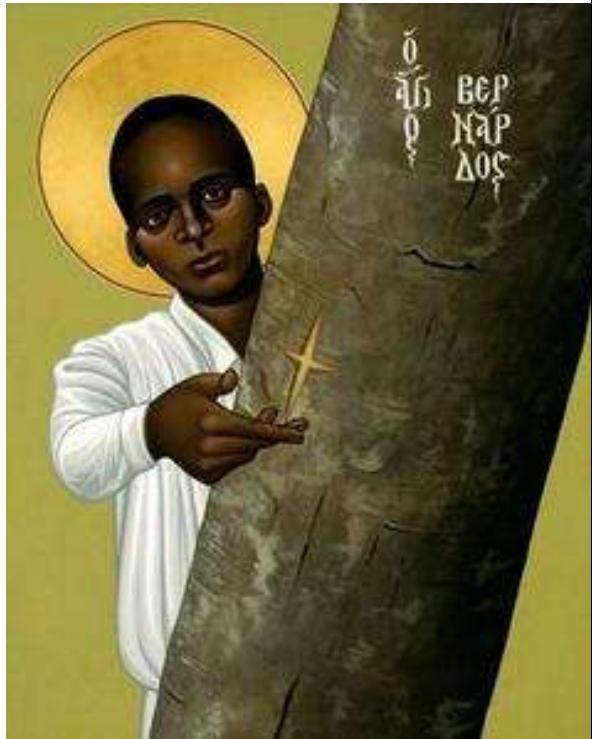

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**ПРЕПОДОБНИЙ
СТРАСТОТЕРПЕЦЬ ДУЛА
ЄГИПЕТСЬКИЙ**

**VENERABLE PASSION-
BEARER DOULAS OF EGYPT**

**PASSION-PORTEUR
VÉNÉRABLE DOULAS DE
L'ÉGYPTE**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

ПРЕПОДОБНИЙ СТРАСТОТЕРПЕЦЬ ДУЛА ЄГИПЕТСЬКИЙ
«Як первістки природи, Тобі, Господи, Творцеві творіння, вселенна приносить
богоносних Мучеників» (Кондак Суботи).

Звичайні люди, Христа ради

Коли я готував роздум на Третю Неділю після П'ятидесятниці 21 червня 2015 року, я був вражений, як і, безсумнівно, багато Християн, прикладом звичайних людей, які ввійшли в ряди Дев'ятох Чарльстонських Мучеників, які постраждали 16-го червня 2015 р., скошені рукою затрубованої людини, яку вони були привітали в свій вечірочок вивчення Біблії, чий вчинок ненависті був перетворений, їхнім свідченням (для тих, у кого очі, щоб бачити, і вуха, щоб почути), на звістку про перемогу любові ([Ось Тут](#)).

Ця любов проявляється також у свідченні чернечого Святого, Дули Єгипетського, якому дали незвичайний титул «Страстотерпець», що зазвичай дається особі з королівської сім'ї, яка кидає свої авторитет і статус і приймає мученицьку смерть, щоб принести тривалий мир і гармонію у вічному правлінню Царя царів і Володаря володарів, Ісуса Христа. Св. Дулу поминаємо за григоріанським календарем 28-го червня (це – 15-го червня за юліанським).

Дула (ім'я якого, здається, пов'язане з грецьким «дулос», що означає «раб», маючи на увазі «віруючих, які охоче живуть під владою Христа, як Його віддані послідовники») був Ченцем в Єгипетському Монастирі, і відзначався своєю терпеливістю і смиренням. Він впродовж двадцяти літ переносив глузування декого з його монашої братії. Жоден послідовник Христа не захищений від пристрастей - а в людей, здається, є практично необмежені спосібності на самообман, за допомогою якого вони здатні виправдувати в собі жорстокість у словах і ділах, які ставлять під глибокий сумнів для багатьох у спасаючому благовісті, якого вони прийняли і яке покликані проявляти в своєму житті в цьому темному світі. Та однак, така поведінка по відношенню до нього, хоч і було боляче її терпіти, допомогла Дулі долати свої пристрасті та всією душею молитися за своїх недоброзичливців.

Дуже тяжке випробування прийшло йому перед кінцем його життя. Його звинуватили в крадіжці цінних священних посудів - він не був на Богослуженні в той час, коли вони були вкрадені. Було це через хворобу, але йому не повірили, особливо тоді, коли деякі брати Монахи стверджували, що вони - свідки його гріха. Нарешті, зрозумівши, що йому не повірять, Дула відповів: «Простіть мене, Отці святі, я грішний». Його позбавили чернечого стану та одежі, та й передали його Ченці цивільній владі, говорячи при тому, що з ним повинна вона розправитися, як з будь-яким злодієм. Лише перед тим, як йому мали відрізати руки, наступило визволення, коли справжній винуватець розкався і зізнався у крадіжці.

Дулу привітали назад у Монастир. А він так багато скористав з цього іспиту, що навіть подякував своїм братам Ченцям за те, що дали йому привід переносити невинно страждання. Три дні потому його знайшли уснувшого в Господі

навколішках (як Преподобний Серафим через століття пізніше: [\(Ось Тут\)](#)). Похорони Дули затрималися доки прибуде Ігумен та інші Ченці. Коли, нарешті, вони прийшли по його тіло знайшли вони лише його одягу та сандалі. Господь Сам доглянув його Похорони - як зробив Він із тілом Пророка Мойсея (Повторення Закону 34:6).

Щось подібне розповідають про іншого африканського Святого (цей же був учасником Церкви Англіканської), Бернарда Мізекі (при народженні, Мамієрі Мітсека Гвамбе), який переніс свої Страсті 18-го червня 1896 р., в Нгове в сучасному Зімбабве, будучи проколотий списом до смерті чорними африканськими націоналістами, які вважали його, як агента європейських колонізаторів ([Ось Тут](#)). Популярний дописувач по інтернеті про життя Святих, Джеймс Кіфер, пише, що, коли дружина й помічник Бернарда були в дорозі туди, де він лежав, поранений, щоб принести йому їжу й ковдри, «вони побачили сліпуче світло на схилі пагорба, де він лежав, і почули сильний звук, ніби з багатьох крил» ([Ось Тут](#) вийти на June 18). І не знайшли жодного тіла. Знову ж таки, Господь Сам доглянув Похорони. Велике свято проводиться щороку в річницю мученицької смерті Бернарда, спонукуючи тисячі африканців приходити, щоб співати й молитися у його Святині.

Дула й Бернард, як і Чарльстонські Мученики, були звичайними людьми глибоко захопленими любов'ю Христа, Який перемінив їхнє життя і дав їм силу обняти своїх наклепників тією ж любов'ю, яку виявив наш Господь, коли Він молився на Хресті: «Отче, відпусти їм, бо не знають, що чинять вони!» (Луки 23:34). Це ж та любов, яка перетворює світ і приносить мир. Давайте молимося й прагнемо також здобути її чудотворну силу.

VENERABLE PASSION-BEARER DOULAS OF EGYPT

**“The universe offers you the God-bearing martyrs, as the first fruits of creation, O Lord and Creator”
(Saturday Kontakion).**

Ordinary People for Christ

As I was preparing my meditation for the Third Sunday after Pentecost, June 21, 2015, I was struck, as doubtless are many Christians, by the example of the ordinary folk comprising the Nine Charleston Martyrs, who suffered on June 16, 2015. They were struck down

PASSION-PORTEUR VÉNÉRABLE DOULAS DE L'ÉGYPTE

«L'univers T'offre les Martyrs Théophores, comme les premiers fruits de la création, O Seigneur et Créateur» (Kontakion de Samedi).

Des Gens Ordinaires pour le Christ

Comme je me préparais ma méditation pour le Troisième Dimanche après la Pentecôte, le 21 juin 2015, je fus frappé, comme sont sans doute beaucoup de chrétiens, par l'exemple des gens ordinaires comprenant les Neuf Martyrs de Charleston, qui ont

by the hand of a tro

bled man whom they welcomed into their Bible study, whose message of hate was transformed, by their witness, for those with eyes to see and ears to hear, into a message of victorious love ([Click here](#)).

This love is also reflected in the testimony of a Monastic Saint, Doulas of Egypt, who has been given the unusual title of "Passion-bearer" – one generally given to royals who give up their authority and status and die as Martyrs to bring about lasting peace and harmony under the eternal reign of the King of kings and Lord of lords, Jesus. St. Doulas is commemorated on the Gregorian calendar on June 28 (which is June 15 on the Julian).

Doulas (whose name seems to be linked to the Greek "doulos", signifying "slave", implying "believers who willingly live under Christ's authority as His devoted followers") was a monk in an Egyptian Monastery, who distinguished himself by his patience and humility. For twenty years he endured mockery from some of his monastic brethren. No follower of Christ is immune from the passions – and humans seem to have a virtually infinite capacity for self-deception, by which they are able to justify, for themselves, cruelty in word and deed, which cast profound doubt, for many, on the saving message they have accepted and are called to manifest in their lives in this dark world. However, this behaviour towards himself, although painful to endure, helped Doulas to surmount his passions and to pray for his detractors with all his heart.

souffert le 16 juin 2015. Ils ont été tirés par la main d'un homme troublé qu'ils ont accueilli dans leur étude de la Bible, dont le message de haine a été transformé, par leur témoignage (pour ceux qui ont des yeux pour voir et des oreilles pour entendre), dans un message de l'amour victorieux ([Cliquez ici](#)).

Cet amour se reflète également dans le témoignage d'un Saint Monastique, Doulas de l'Égypte, qui a reçu le titre inhabituel de «Passion-porteur» - celui qui est généralement donné à quelqu'un venant d'une famille royale qui abandonne son autorité et son statut et meurt en martyrs pour parvenir à une paix durable et une harmonie sous le règne éternel du Roi des rois et Seigneur des seigneurs, Jésus. Saint Doulas est commémoré sur le calendrier grégorien le 28 juin (qui est le 15 juin sur le julien).

Doulas (dont le nom semble être lié à la grecque «doulos», signifiant «esclave», ce qui implique «croyants qui vivent volontairement sous l'autorité de Christ comme Ses disciples dévoués») a été un Moine dans un Monastère égyptien, qui se distingue par sa patience et son humilité. Pendant vingt ans, il a enduré la moquerie de certains de ses frères monastiques. Aucun disciple du Christ est à l'abri des passions - et les humains semblent avoir une capacité virtuellement infinie pour l'autotromperie, par lequel ils sont en mesure de justifier, pour eux-mêmes, la cruauté en parole et en acte, qui jette un doute profond, pour beaucoup, sur le message de salut qu'ils ont accepté et qu'ils sont appelés à manifester dans leur vie dans ce

A grievous test came to him towards the end of his life. He was accused of stealing valuable sacred vessels – he had not been at Service at the time they were taken. This was due to illness but he was not believed, especially when some brother Monks claimed to be witnesses of his sin. Finally, realizing he would not be believed, Doulas responded: “Forgive me, holy Fathers, I am a sinner”. He was stripped of his monastic garments and status and handed over to the civil authorities by the Monks, who said he should be treated as would any thief. Just before his hands were to be cut off, he was spared when the true culprit repented and confessed to the theft.

Doulas was welcomed back into the Monastery. So much had he profited from the test that he even thanked his brother Monks for having given him the occasion to endure guiltless suffering. Three days later he was found asleep in the Lord in a kneeling posture (as was St. Seraphim centuries later: [Click here](#)). Doulas’ funeral was delayed for the arrival of the Abbot and other monks. When at last they came for his body, the only things they found were his clothes and sandals. The Lord had seen to the burial Himself – as He did with the body of the Prophet Moses (Deuteronomy 34:6).

A similar event is recounted regarding another African Saint (this one was a member of the Church of England), Bernard Mizeki (at birth, Mamiyeri Mitseka Gwambe), who suffered his passion on June 18, 1896, at Nhowe in today’s Zimbabwe, speared to death by black African nationalists who perceived him as a servant of European colonialists ([Click here](#)). Popular

monde de ténèbres. Cependant, ce comportement envers lui, bien que difficile à supporter, a aidé Doulas à surmonter ses passions et de prier pour ses détracteurs avec tout son cœur.

Un test douloureux vint à lui vers la fin de sa vie. Il a été accusé d'avoir volé des vaisseaux sacrés précieux - il n'a pas assisté au Service au moment où ils ont été pris. Cela était dû à la maladie, mais personne ne l'a cru, surtout lorsque certains frères Moines prétendaient être des témoins de son péché. Enfin, réalisant que personne ne lui croira, Doulas a répondu: «Pardonnez-moi, saints Pères, je suis un pécheur». Il a été dépouillé de ses vêtements et son statut monastiques et remis aux autorités civiles par les Moines, qui ont dit qu'il devrait être traité comme tout voleur. Peu avant que ses mains étaient d'être coupées, il a été sauvé lorsque le vrai coupable repentit et a avoué le vol.

Doulas a été accueilli de nouveau dans le monastère. Tant et si bien avait-il profité de l'épreuve qu'il a même remercié ses frères Moines de lui avoir donné l'occasion à endurer la souffrance innocente. Trois jours plus tard, il a été trouvé endormi dans le Seigneur dans une posture à genoux (comme c'était le cas avec Saint Séraphin des siècles plus tard: [Cliquez ici](#)). L'inhumation de Doulas a été retardée pour l'arrivée de l'Abbé et d'autres Moines. Quand enfin ils sont venus chercher son corps, les seules choses qu'ils ont trouvées étaient ses vêtements et ses sandales. Le Seigneur avait accompli l'enterrement Lui-même - comme Il l'a fait avec le corps du Prophète Moïse

internet hagiographer, James Kiefer, writes that when Bernard's wife and helper were on the way to where he was lying, wounded, to bring him food and blankets, "they saw a blinding light on the hillside where he had been lying, and heard a rushing sound, as though of many wings" ([Click here](#) go to June 18). And no body was to be found. Again, the Lord had seen to the burial Himself. A great festival is held each year on the anniversary of Bernard's martyrdom, drawing many thousands of Africans to come, sing and pray at his shrine.

Douglas and Bernard, like the Charleston Martyrs, were ordinary people deeply touched by the love of Christ, which transformed their lives and made them able to embrace their detractors with the same love shown by our Lord when He prayed upon the Cross: "Forgive them, for they know not what they do" (Luke 23:34). This is the love that transforms the world and brings peace. Let us pray and seek to make it our own as well.

(Deutéronome 34: 6).

Un événement semblable est raconté concernant un autre Saint africain (celui-ci était un membre de l'Église Anglicane), Bernard Mizeki (à la naissance, Mamiyeri Mitseka Gwambé), qui a souffert sa Passion le 18 juin 1896, à Nhowe au Zimbabwe d'aujourd'hui, harponné à mort par les nationalistes africains noirs qui lui perçus comme un serviteur de colonialistes européens ([Cliquez ici](#)). L'hagiographe populaire de l'internet, James Kiefer, écrit que lorsque la femme et d'un assistant de Bernard étaient sur le chemin à l'endroit où il était couché, blessé, pour lui apporter de la nourriture et des couvertures, «ils ont vu une lumière aveuglante sur la colline où il avait été étendu, et entendu un bruissement, comme si de nombreuses ailes» ([Cliquez ici](#) allez au June 18). Et aucun corps n'était trouvé. Encore une fois, le Seigneur accompli l'enterrement Lui-même. Une grande Fête est organisée chaque année à la date anniversaire du martyr de Bernard, en tirant de nombreux milliers d'Africains à venir, chanter et prier à son sanctuaire.

Douglas et Bernard, comme les Martyrs de Charleston, étaient des gens ordinaires profondément touchés par l'amour du Christ, Qui a transformé leur vie et les a fait capables d'embrasser leurs détracteurs avec le même amour montré par notre Seigneur quand Il a prié sur la Croix: «Père, pardonne-leur, car ils ne savent ce qu'ils font» (Luc 23:34). Ceci est l'amour qui transforme le monde et apporte la paix. Prions et cherchons à le faire notre propre bien.

--	--